בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב**', **י"ח באלול** תשס"ג (**15 בספטמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ח באלול**, בשנת תרפ"א (1921-5681), ראשית מפעל ההתיישבות בעמק יזרעאל המזרחי: **הוקם קיבוץ עין-חרוד ע"י גדוד העבודה** [ר' את הדף ל-י"א באלול], בו התגשם רעיון "הקבוצה הגדולה". עין חרוד הוא שם אחד לשני קיבוצים בדרך עפולה – בית שאן. ראשיתם בקיבוץ הנ"ל שהוקם לרגלי הר הגילבוע, בקרבת מעיין חרוד. בשנת תרפ"ז (1927) עבר הקיבוץ לגבעה סמוכה. בשנת תשי"ג (1953) חל פילוג ב"קיבוץ הארצי" [על כך במועד אחר...], וחלק מהחברים פרשו והקימו קיבוץ נוסף מצפון לקיבוץ המקורי. החל משנת תרמ"א (1981) מאוחדים שניהם במסגרת ה"תק"ם", אך שומרים על זהותם העצמית.
[אנציק' לבית ישראל]

'על חילופי אור וחושך' [המשך המאמר מאתמול]

אותו דבר כששמש הצלחתו של בן האדם שהיתה עד כה נעדרת בשבילו, מתחילה בבת אחת ובשפע להזריח עליו בכל שפעת זהרה ובקרניה המסנוורות – עלולה היאלהדהים את המאושר. בלי שיוכל לראות מסביבו את הדברים כהוויתם ובלי שיעריך כראוי את מידת גודלו וחשיבותו של כל אחד ואחד מהם, בבחינת "וישמן – ויבעט". אותו החוק האופטי בשטח הרוח כמו בשטח הפיסי.

ברם, החוק הוא שולט לא רק בנפשו של היחיד אלא גם בנפשו של הצבור, בין קטן ובין גדול, **ואפילו בעם שלם**. עם שאור וחושך מתחלפים בחייו הלאומיים במהירות מסחררת, עלול הוא למשש כעיוור באפלה, ולא למצוא הדלת לחיים מרוממים ומוסריים, לחיי טוהר ואמונה צרופה. כל שינוי קיצוני משפיע להדהים את הכרתו הקודמת ומטשטש את הגבולות בין הערכים הרוחניים עד ***בלי להשאיר לו כל עיקרון יציב***, שישמש לו נקודת אחיזה במבוכתו הנפשית ועוורונו הרוחני.

מבחינה זו, תקופתנו היא יחידה במינה גם בהיסטוריה שלנו שהיא "בת-יחידה" בהיסטוריה העולמית. השינוי הקוטבי בין שואה לאומית שבאה כחתף – לתקומה מדינית על כל ברקה המסנוור של עצמאות ושחרור, לא השאיר שום אפשרות לכוח הראייה העיונית להשתלט על המצב. כמו שהחושך של אופל בימי השואה שהיה מוכפל פי כמה מכל חשכת הגלות של עד עכשיו, טישטש את כל העצמים הרוחניים בחברה האנושית, בייחוד בעם ישראל שלא מצא ידיו ורגליו בחושך הממושש הזה – כך גם הַזריחה הפתאומית של קוממיות מדינית, שבאה בהיסח הדעת גם בשביל דורשיה ושוחריה הכי נלהבים, בלבלה את המוחות, וההסתכלות בנקודה זו היתה כמו ההסתכלות בשמש בעצם זריחתה, המסתירה מעיני האדם לזמן ממושך כל מה שנמצא מסביב. גם האור בעצמו אינו נראה אלא מתוך הסתנוורות המעצימה את העיניים ושוברת כל הקווים.

אין תימה אפוא על המצב הרוחני הירוד של בני דורנו. לא החושך הגלותי בתקופתנו הטרופה, ולא הברק המסנוור של תחיה מדינית – היו מסוגלים לפקוח את עיני הרוח ולתת להן את שליטתן הנורמאלית. הם רק השלימו זה את זה בטשטשם את התחומים האובייקטיביים שבין הערכים הרוחניים בעם ובעולם. אם רב אמר [מסכת בבא מציעא ק"ז] שבדורו מתו צ"ט חלקים מעין הרעה, הרי שבדורנו מתו צ"ט חלקים את **מיתתם**

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', י"ח באלול תשס"ג (15 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הרוחנית מעין הרעה, על ידי עיני הרוח שהורעו ונסתנוורו כתוצאה מהשינויים הקוטביים בהיסטוריה שלנו.

{סיום המאמר, בע"ה, מחר}

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל